

ΕΤΟΣ 60όν

2 Δεκεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3105)

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΙΧΩ

Ἀναγωγική ἔρμηνεία

Πλησιάζοντας ὁ Κύριος στά Ἱεροσόλυμα καί βρισκόμενος ἤδη στήν Ἱεριχώ βρῆκε ἓνα τυφλό ἐπάιτη, τόν ὁποῖο θεράπευσε ἐπιβραβεύοντας τήν πολλήν του πίστη. Τό θαυμαστό αὐτό καί πολύ διδακτικό περιστατικό εἶναι δυνατό νά τό προσεγγίσει κάποιος καί μέ τήν ἀναγωγική μέθοδο. Αὐτή τή μέθοδο θά χρησιμοποιήσουμε καί ἐμεῖς τώρα ἐρμηνεύοντας τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή.

Τυφλός εἶναι κάθε ἄνθρωπος πού ζεῖ μακριά ἀπό τόν Χριστό, εἴτε ἰδίως τῆς ἀπιστίας του, εἴτε ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν παθῶν του. Ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος περιβάλλεται ἀπό πυκνό σκοτάδι, χωρίς νά γνωρίζει οὔτε ποιός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, οὔτε ποιό εἶναι τό νόημα τῆς ζωῆς, οὔτε γιατί ἦλθε σέ αὐτόν τόν κόσμος, οὔτε ποῦ θά πορευθεῖ μετά τό θάνατό του. Ζεῖ μέσα στή δυστυχία καί ζητιανεύει λίγη παρηγοριά ἀπό τοῦς ἄλλους ἄνθρώπους, δουλεύοντας στήν κενοδοξία, τήν ἀνθρωπαρέσκεια, τίς πρόσκαιρες χαρές καί ἡδονές.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ὅμως δέν ἀφήνει κανέναν ἄνθρωπο ἐγκαταλελειμμένο. Κάποια στιγμή τῆς ζωῆς του θά περάσει ἀπό κοντά του. Ὡς Θεός καί Σωτήρας κάνει τό πρῶτο βῆμα. Ἀναζητᾷ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά μέ διακριτικό τρόπο. Τοῦ δίνει τήν εὐκαιρία νά αισθανθεῖ τήν παρουσία του καί νά πληροφορηθεῖ ἀπό τοῦς ἄλλους τά σχετικά μέ τό πρόσωπό του καί τό κοσμοσωτήριο ἔργο του. Στόν ἄνθρωπο ὅμως ἐπαφίεται ἄν στή συνέχεια θά ἐπικαλεστεῖ μέ πίστη τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἢ ἄν θά δεῖξει ἀδιαφορία πρὸς αὐτόν.

Ἄν ὁ ἄνθρωπος μέ πίστη στραφεῖ πρὸς τόν Κύριο καί ζητήσῃ τό ἔλεός του, τότε πολύ συχνά συμβαίνει τό ἔξης ἀναπάντεχο. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πού μέχρι τότε τοῦ παρεῖχαν κάποια παρηγοριά, τώρα ἀγωνίζονται κατά φαινομενικά ἀνεξήγητο τρόπο, γιά νά τόν κάνουν νά σιωπήσῃ. Ἐδῶ χρειάζεται πραγματικά ἀνδρεῖο φρόνημα καί δοκιμάζεται τό βάθος καί ἡ σταθερότητα τῆς πίστεως τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πιστός καί ἀνδρεῖος ἄνθρωπος, ὅσο περισσότερο οἱ ἄλλοι τόν ἐμποδίζουν, μέ τόσο μεγαλύτερη ὀρμητικότητα ἐπιζητᾷ τόν Κύριο.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη' 35-43)

Ἡ πίστιν στό Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχά, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἶη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Ὁ Θεός εἶναι πρόσωπο

Ἄφοῦ δοκιμασθεῖ ἡ ἐλευθερὴ προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Ἰησοῦς τὸν καλεῖ κοντά του, γιὰ νὰ τὸν θεραπεύσει καὶ νὰ τὸν στερεώσει μὲ τὴ χάρη του. Εἶναι πολὺ σπουδαία ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ πού μᾶς δίνει τὸ Εὐαγγέλιο: «Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐκέλευσεν αὐτόν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν», δηλαδή, ἀφοῦ στάθηκε ὁ Ἰησοῦς, διέταξε νὰ ὀδηγήσουν τὸν τυφλὸ πρὸς αὐτόν. Ὁ Θεὸς δὲν ἐκβιάζεται. Οὔτε μοιάζει μὲ ἕνα ἀντικείμενο ἢ ἀντικειμενικὴ γνώση πού, ἀφοῦ τὴν ψάξουμε, τὴ βρίσκουμε καὶ τὴν κάνουμε κτῆμα μας. Ὁ Θεὸς εἶναι πρόσωπο. Εἶναι τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖο δημιουργήθηκαν τὰ πάντα καὶ στό ὁποῖο στηρίζονται τὰ πάντα. Γιὰ νὰ τὸν πλησιάσουμε καὶ νὰ τὸν γνωρίσουμε, χρειάζεται βέβαια ἡ δικὴ μας ἐλευθερὴ βουλήση καὶ πίστη· ὅμως τότε μόνο θὰ τὸν γνωρίσουμε, ὅταν αὐτὸς μὲ τὴν πανσοφία του κρίνει ὅτι εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή, γιὰ νὰ φανερώσει τὸν ἑαυτό του σέ μᾶς. Γι' αὐτό, ἂν θέλουμε νὰ μιλήσουμε μὲ ἀκρίβεια, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι δὲν γνωρίζουμε ἐμεῖς τὸν Θεό, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸς γνωρίζει καὶ ἀγαπᾷ ἐμᾶς (πρβλ. Γαλ. 4,9) καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει τὸν ἑαυτό του, ὅταν βρεῖ μέσα μας τίς κατάλληλες προϋποθέσεις. Ἔτσι, μπορεῖ ἐμεῖς νὰ νομίζουμε ὅτι πιστεύουμε στὸν Χριστό καὶ τὸν ἀγαπᾶμε, ἀλλὰ αὐτὸς, ὡς Θεὸς πού γνωρίζει τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων, μπορεῖ νὰ μὴ μᾶς δέχεται καὶ νὰ μὴ φανερώνει τὸν ἑαυτό του σέ μᾶς, διότι βλέπει ὅτι ἡ καρδιά μας δὲν εἶναι πραγματικὰ εὐθεία πρὸς αὐτόν.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ὁ Κύριος ἐπιδοκιμάσει τὴν προαίρεσή μας καὶ μᾶς πλησιάσει μὲ τὴ χάρη του, καὶ πάλη ποτέ δὲν καταστρατηγεῖ τὴν ἐλευθερία μας. Μᾶς χορηγεῖ τόση χάρη, ὅση δέχεται ἡ ἐλευθερὴ θέλησή μας. Γι' αὐτό ὁ Κύριος, ὅταν προσῆλθε πρὸς αὐτόν ὁ τυφλὸς, δὲν τὸν θεράπευσε ἀμέσως, ἀλλὰ πρῶτα τὸν ρώτησε τί θέλει νὰ τοῦ κάνει. Καὶ μόνον ὅταν ὁ τυφλὸς ἀπάντησε ὅτι ποθεῖ νὰ ἀποκτήσει τὸ φῶς του, ὁ Ἰησοῦς τοῦ πρόσφερε τὴν ἄμεση θεραπεία του.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, καθώς ἐπλησίαζε εἰς τήν Ἱερικῶ, ἕνας τυφλός ἐκαθότανε κοντά εἰς τόν δρόμον καί ζητιάνευε. Ὅταν ἄκουσε νά περνᾶ πολὺς κόσμος, ἐρώτησε τί συμβαίνει. Τοῦ εἶπαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. Τότε φώναξε, “Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με”. Ἐκεῖνοι πού προηγουῖντο, τόν ἐπέπλητταν διά νά σιωπήσῃ· ἀλλ’ αὐτός ἐφώναζε πολὺ περισσότερον, “Υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με”. Ὁ Ἰησοῦς ἐσταμάτησε καί διέταξε νά τοῦ τόν φέρουν. Ὅταν αὐτός ἐπλησίασε, τόν ἐρώτησε, “Τί θέλεις νά σοῦ κάνω;”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Κύριε, θέλω νά σέ ξαναδῶ”. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, “Ἐανάβλεψε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε”. Καί ἀμέσως ἀπέκτισε τό φῶς του καί τόν ἀκολουθοῦσε δοξάζων τόν Θεόν. Καί ὅλος ὁ λαός, ὅταν τό εἶδε, ἐδόξασε τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀδριβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τά ἀποτελέσματα τῆς χάριτος

Ὁ τυφλός δέν ἔδειξε ἀγνωμοσύνη πρὸς τόν Ἰησοῦ. Μετά τή θεραπεία τόν ἀκολούθησε δοξάζοντας τόν Θεό. Ὅμοίως, σαφῆ ἀπόδειξη γιά κάποιον ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἔχει σταθεροποιηθεῖ μέσα του καί οἱ πνευματικές του ἀσθένειες ἔχουν θεραπευθεῖ, εἶναι τό νά ἀκολουθεῖ σέ ὅλες του τίς σκέψεις, τά λόγια καί τά ἔργα τόν Χριστό καί νά δοξάζει συνεχῶς μέ τή ζωή του τόν Θεό. Ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος ὁδηγεῖ καί τοὺς γύρω του πρὸς δοξολογία τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, ἐνῶ στίς ἀρχές τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι παρουσιάζονται ὡς ἀντίπαλοι αὐτοῦ πού μετανοεῖ, ἂν αὐτός μείνει σταθερός στή μετάνοιά του καί ἀποκτήσει τή θεία χάρις, τότε οἱ πρῶν ἐχθροί καί πολέμιοι, τώρα γίνονται κοινωνοί του στή δοξολογία τοῦ Θεοῦ.

Τό παράδειγμα αὐτοῦ τοῦ τυφλοῦ ἄς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας. Ἄς πιστεῦσουμε ὀλοκαρδίως πρὸς τόν Κύριο, ἄς ἐπιζητήσουμε ἀπό αὐτόν τή θεραπεία μας ἀπό τά πάθη, καί τότε διά μέσου τῆς ζωῆς μας θά κηρύττουμε Χριστό καί θά παρακινούμε ὅλο τόν κόσμο πρὸς δοξολογία τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

2 Δεκεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΔ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἄββακούμ προφήτου (700 π.Χ.) Θεοφίλου ὀσίου († 251), Μυρόπης μάρτυρος (8΄ αἰ.).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε΄ 8 - 19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Δεκεμβρίου, Ἰ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10 - 17.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2013: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ

Οι εκδόσεις της Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καί φέτος:

1. Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς ειδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2013 καί τήν κανονική ὀργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀφιερωμένα στή συμπλήρωση 1150 ἐτῶν ἀπό τόν ἐκχριστιανισμό τῶν Σλάβων ἀπό τούς ἁγίους Κύριλλο καί Μεθόδιο.
2. Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2013** περιέχει τό ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καί μηνύματα γιά τήν ἑορτή κάθε ἡμέρας. Κοσμείται μέ ὠραιότατη εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀρχιερέα ἔνθρονου (πού πλαισιώνεται μέ χρυσοτυπία).
3. Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης, σχ. 8,5X14 ἐκατ.) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2013. Εἶναι ἀφιερωμένη στό ἱερό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Νέα ἔκδοση ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ἢ ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ἰδιαίτερα χρήσιμη θά ἀποδειχθεῖ ἡ παροῦσα ἔκδοση στούς ἱερεῖς μας γιά τήν τέλεση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί Ἀκολουθιῶν. Τό πρακτικό σχῆμα, 12X16,5 ἐκατ., τά εὐανάγνωστα τυπογραφικά στοιχεῖα, ἡ δίχρωμη ἐκτύπωση, ἡ ποιότητα κάρτου, καί ἡ χρυσόδετη βιβλιοδεσία τό καθιστοῦν ἀπαραίτητο σέ κάθε κληρικό.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἑφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr